

ubožnej deklici. A ta je napela jôk in z novega trdila, da to ni njen robec in tudi denar nè, ter nobenega vzeti ne more.

Ko deklica tako toži, potegne jezdec iz žepa óni ubožni robec, ki ga je našel na cesti. Vrže ga deklici in pravi: „Ta bo pa vender tvoj!“ — Veselja naše pridne deklice popisati ne morem, ko je ugledala svoj izgubljeni robec. Denar je bil še v njem zavozlan. Prav lepo se zahvali gospodu in vesela hití proti dómu.

A bogati jezdec krene za njo; usili jej še svileni robec in zlat denar, rekoč: „To zaslužiš, ker si bila resnična in poštena. Če bi bila meni rekla, da je svileni robec tvoj, ne bil bi ti dal zaradi laží nobenega. Ker si pa bila poštena, zato ti darujem še svilo in zlatnik. Ostani vselej poštena in varuj se vsake laží!“

To je dejal tuji gospod in naglo odjezdil. Oj kako je deklico razveselil ta dar in kako vesela je prihitela domóv. Pa tudi njeni stariši so bili veseli in so hčerko pohvalili, ker je bila tako poštena in resnična.

Fran Rup.

Kako velik je naš svet?

Kdo pravi, svet je velik, ker je pogledal vže nekoliko iz domače vasí. Kdor je vže več sveta obhodil, hitro pritrdi prvemu, zares je svet velik. Kaj pa še le óni poreče, kdor se je vozil po železnej in po vodenej cesti križem svetá? Tudi tak nam zatrdi, da je svet neizmerno velik. A poglejmo in preštejmo zdaj, kakó velik je naš svet?

Vsa naša zemlja je velikanska kroglja, katera se vrti po neizmernem ozračji okolo svoje osí in okolo solnca. Goré in hribje na našej zemlji so le majhna zrnca, ki ležé na krogli, ki méri v svojem obsegu 5.400 milj t. j. preko 400 Mirijametrov. Štejmo na miljo 4000 sežnjev ali 10.000 korakov; mislimo si ravno in gladko cesto napeljana čez ves zemeljski pas po suhem in mokrem; mislimo si tudi, da so ob cesti nastavljene krčme in prenočišča; potem pa pošljimo zdravega in močnega potovaleca na pot okolo zemlje; vsacega dne mora 12 ur peš hoditi, potlej pa prenočiti in ob nedeljah počivati. Tak popotnik bi hodil proti zahodu naprej in bi se vrnil čez 900 dni od jutra zopet k nam nazaj. Hodil bi toraj blizu tri leta.

Ako bi pa mogli od vrha do vrha prevrtati zemljo skozi njeno sredino, in bi prej imenovanega popotnika skozi to sredino poslali, hodil bi 1700 milj, in bi čez 283 dni pogledal na zemeljsko površje onostran svetá ravno pod nami.

Iz tega lahko izprevidite, kako velik je naš svet. Res, čuditi se moramo nje-govej velikej razsežnosti. Kako velik in mogočen je še le Bog, ki je ves ta svet ustvaril in ga tudi vzdržuje!

F. Rup.

